

Закон

за счетоводството

(Обнародван в „Държавен вестник“, бр. 98 от 16 ноември 2001 г., в сила от 1 януари 2002 г., изм. и доп., бр. 91 от 25 септември 2002 г., бр. 96 от 29 октомври 2004 г., в сила от 1 януари 2005 г., бр. 102 от 20 декември 2005 г., в сила от 20 декември 2005 г., изм., бр. 105 от 29 декември 2005 г., в сила от 1 януари 2006 г., бр. 33 от 21 април 2006 г., изм. и доп., бр. 63 от 4 август 2006 г., в сила от 4 август 2006 г.; бр. 105 и 108 от 2006 г.)

Глава първа

Общи разпоредби

Чл. 1. (1) Този закон урежда:

1. изискванията към всеобхватността и достоверността на счетоводните системи (счетоводствата) в предприятията;
2. (изм. – ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) съдържанието, съставянето и публичността на финансовите отчети на предприятията;
3. (изм. – ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) изискванията към лицата, които съставят финансовите отчети.

(2) (Изм. и доп. – ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) Предприятията са: търговците по смисъла на Търговския закон; юридическите лица, които не са търговци, бюджетните предприятия, непersonифицираните дружества, чуждестранните лица, осъществяващи стопанска дейност на територията на страната чрез място на стопанска дейност и търговските представителства.

Чл. 2. Предприятията осъществяват счетоводното записване на стопанските операции в хронологичен ред, съответстващ на извършването им.

Чл. 3. (1) (Изм. – ДВ, бр. 91 от 2002 г.) Първичните счетоводни документи в предприятията се съставят на български език с арабски цифри и в лево-ве. Те могат да се съставят и на съответния чужд език в чуждестранна валута в случаите на сделки, уговорени в чуждестранна валута с чуждестранни контрагенти.

(2) Счетоводните документи, които постъпват в предприятието на чужд език, се придружават с превод на български език на съдържанието на отразените в тях стопански операции.

Чл. 4. (1) Счетоводството се осъществява и финансовите отчети се съставят в съответствие с изискванията на този закон при съобразяването със следните основни счетоводни принципи:

1. текущо начисляване – приходите и разходите, произтичащи от сделки и събития, се начисляват към момента на тяхното възникване, независимо от момента на получаването или плащането на паричните средства или техните еквиваленти и се включват във финансовите отчети за периода, за който се отнасят;

2. действащо предприятие – приема се, че предприятието е действащо и ще остане такова в предвидимо бъдеще; предприятието няма нито намерение, нито необходимост да ликвидира или значително да намали обема на своята дейност – в противен случай при изготвянето на финансовите отчети следва да се приложи ликвидационна или друга подобна счетоводна база;

3. (нова – ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) предпазливост – оценяване и отчитане на предполагаемите рискове и очакваните евентуални загуби при счетоводното третиране на стопанските операции с цел получаване на действителен финансов резултат;

4. (нова – ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) съпоставимост между приходите и разходите – разходите, извършени във връзка с определена сделка или дейност, да се отразяват във финансовия резултат за периода, през който предприятието черпи изгода от тях, а приходите да се отразяват за периода, през който са отчетени разходите за тяхното получаване;

5. (нова – ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) предимство на съдържанието пред формата – сделките и събитията се отразяват счетоводно съобразно тяхното икономическо съдържание, същност и финансова реалност, а не формално според правната им форма;

6. (нова – ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) запазване при възможност на счетоводната политика от предходния отчетен период – постигане съпоставимост на счетоводните данни и показатели през различни отчетни периоди;

7. (нова – ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) независимост на отделните отчетни периоди и стойностна връзка между начален и краен баланс – всеки отчетен период се третира счетоводно сам за себе си независимо от обективната му връзка с предходния и със следващия отчетен период, като данните на финансовия отчет в началото на текущия отчетен период трябва да съвпадат с данните в края на предходния отчетен период.

(2) (Отм. – ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.)

(3) Предприятията осъществяват счетоводството на основата на документалната обосновааност на стопанските операции и факти, като спазват изискванията за съставянето на документите съгласно действащото законодателство.

Чл. 5. (1) Текущото счетоводно отчитане се организира по реда, определен в този закон и утвърден от ръководството на предприятието индивидуален сметкоплан.

(2) (Отм. – ДВ, бр. 96 от 2004 г., в сила от 1 януари 2005 г.)

Чл. 5а. (Нов – ДВ, бр. 96 от 2004 г., в сила от 1 януари 2005 г.) (1) За бюджетните предприятия министърът на финансите утвърждава счетоводни стандарти и сметкоплан, които са в съответствие със:

1. изискванията на Европейския съюз за отчетността, статистиката и бюджетирането на публичния сектор;

2. счетоводната рамка, принципите и концепциите на Методическото ръководство за държавна финансова статистика, издадено от Международния валутен фонд;

3. международните счетоводни стандарти за публичния сектор на Международната федерация на счетоводителите;

4. изискванията на българското законодателство по отношение на бюджетирането, отчитането на изпълнението на консолидираната фискална програма и управлението и контрола на средствата и разходите на бюджетните предприятия.

(2) Стандартите и сметкопланът по ал. 1, както и методическите указания по прилагането им, се разработват и актуализират от Министерството на финансите. При извършване на актуализация бюджетните предприятия се уведомяват своевременно.

(3) По въпроси, неуредени в стандартите и сметкоплана по ал. 1, за бюджетните предприятия могат да се прилагат разпоредбите на стандартите, приложими за другите предприятия, по ред, определен от министъра на финансите.

(4) Стандартите и сметкопланът по ал. 1 се обнародват в „Държавен вестник“.

Чл. 5б. (Нов – ДВ, бр. 96 от 2004 г., в сила от 1 януари 2005 г., отм. – ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.)

Глава втора

Счетоводни документи и форма на счетоводството

Чл. 6. (1) Счетоводният документ е хартиен или технически носител на счетоводна информация, класифициран като първичен, вторичен и регистър:

1. първичният документ е носител на информация за регистрирана за първи път стопанска операция;

2. вторичният документ е носител на преобразувана (обобщена или диференцирана) информация, получена от първичните счетоводни документи;

3. регистърът е носител на хронологично систематизирана информация за стопански операции от първични и/или вторични счетоводни документи.

(2) Счетоводният документ може да е електронен документ, когато са спазени изискванията на този закон и на Закона за електронния документ и електронния подпис.

Чл. 7. (1) (Изм. – ДВ, бр. 96 от 2004 г., в сила от 1 януари 2005 г.) Първичният счетоводен документ, адресиран до други предприятия или физически лица, съдържа най-малко следната информация:

1. наименование и номер, съдържащ само арабски цифри;
2. дата на издаване;
3. (изм. – ДВ, бр. 63 от 2006 г., в сила от 4 август 2006 г., доп. – ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) наименование, адрес и номер за идентификация по чл. 84 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс на издателя и получателя;
4. предмет и стойностно изражение на стопанската операция;
5. име, фамилия и подпис на съставителя.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 96 от 2004 г., в сила от 1 януари 2005 г.) Първичният счетоводен документ, който засяга само дейността на предприятието, съдържа най-малко следната информация:

1. наименование и номер, съдържащ само арабски цифри;
2. дата на издаване;
3. предмет и стойностно изражение на стопанската операция;
4. име, фамилия и подпис на съставителя.

(3) (Нова – ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) Приема се, че е налице документална обосновааност и когато в първичния счетоводен документ липсва част от изискуемата информация по ал. 1 и 2, при условие че за липсващата информация са налице документи, които я удостоверяват.

(4) (Нова – ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) Извън случаите по ал. 3, документална обосновааност е налице и когато първичният счетоводен документ е издаден от лице, което не е предприятие по смисъла на този закон и в документа липсва част от изискуемата информация по ал. 1 и 2, когато този документ отразява вярно документираната стопанска операция.

(5) (Нова – ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) Издаването на първичен счетоводен документ по ал. 1, освен в случаите, когато получателят желае или когато това е предвидено в нормативен акт, не е задължително, когато:

1. стопанската операция е документирана с фискална касова бележка, издадена от фискално устройство, по ред, определен с наредба на министъра на финансите, или с ценна книга, издадена по реда на Наредбата за условията и реда за отпечатване и контрол върху ценни книжа (обн., ДВ, бр. 101 от 1994 г.; изм., бр. 38 от 1995 г., бр. 73 от 1998 г., бр. 8 от 2001 г.), и
2. получател по нея е физическо лице, което не е търговец.

(6) (Предишна ал. 3 – ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) За отчитането на определени стопански операции, активи и пасиви на бюджетните предприятия, министърът на финансите утвърждава условия и ред на документиране, форма и реквизити на счетоводните документи, които са

задължителни за прилагане.

(7) (Нова – ДВ, бр. 102 от 2005 г., в сила от 20.12.2005 г., предишна ал. 4 – ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) При стопански операции, отнасящи се до задължения към бюджетни предприятия, възникнали на основание и по реда на нормативен акт, първичният счетоводен документ по ал. 1 е съответният платежен документ за извършено плащане.

(8) (Нова – ДВ, бр. 63 от 2006 г., в сила от 4 август 2006 г., предишна ал. 5 – ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) Адресът по ал. 1, т. 3 е:

1. постоянният адрес – за физическите лица;
2. адресът на управление – за юридическите лица;
3. адресът за кореспонденция по Данъчно-осигурителния процесуален кодекс – за лицата, които нямат адрес на управление.

(9) (Нова – ДВ, бр. 63 от 2006 г., в сила от 4 август 2006 г., предишна ал. 6 – ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) Едноличният търговец се идентифицира само чрез единен идентификационен код по БУЛСТАТ.

Чл. 8. (Изм. – ДВ, бр. 91 от 2002 г., доп. – ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) При съставяне на първичните счетоводни документи чрез технически средства подписите по чл. 7 могат да се заменят с идентификационни шифри или с електронни подписи по смисъла на Закона за електронния документ и електронния подпис. Идентификационните шифри трябва по несъмнен начин да осигуряват възможност за идентифициране на съставителя на първичния счетоводен документ.

Чл. 9. (1) При изграждането и поддържането на счетоводната система предприятията осигуряват:

1. всеобхватно хронологично регистриране на счетоводните операции;
2. систематични счетоводни регистри за обобщаване на счетоводната информация, които се откриват в началото на отчетния период и се приключват в неговия край;
3. синтетични и аналитични счетоводни регистри, както и равенство и връзка между тях;
4. междинно и годишно приключване на счетоводните регистри, съставяне на оборотна ведомост;
5. изменения в извършените счетоводни записвания чрез съставяне на коригиращи счетоводни статии;
6. прилагане на индивидуален сметкоплан.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) Когато при осъществяване на счетоводството се използва счетоводен софтуер, той трябва да е разработен при спазване на изискванията на този закон и да дава възможност обработваните чрез него данни и изходните документи да са на български език.

Чл. 10. Поправки и добавки в първичните счетоводни документи не се разрешават. Погрешно съставени първични счетоводни документи се ану-

лират и се съставят нови.

Чл. 11. Лицата, които са съставили и подписали счетоводните документи и техническите информационни носители, носят отговорност за достоверността на информацията в тях.

Чл. 12. Формата на счетоводството се утвърждава от ръководителя на предприятието. Тя следва да осигурява синхронизирано осъществяване на хронологичното и систематичното (аналитично и синтетично) счетоводно отчитане.

Глава трета

Активи, собствен капитал, пасиви, приходи и разходи

Чл. 13. (1) Активите, собственият капитал, пасивите, приходите и разходите се оценяват и записват при тяхното придобиване или възникване по историческата им цена или друга цена, в съответствие с приложимите счетоводни стандарти.

(2) Историческа цена е цената на придобиване, себестойността или справедливата цена.

(3) Последващи оценки на активите и пасивите се извършват в съответствие с приложимите счетоводни стандарти.

Чл. 14. (Изм. – ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) Активите и пасивите се класифицират и представят във финансовите отчети при условията и по реда на приложимите счетоводни стандарти.

Чл. 15. (1) (Изм. – ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) Предприятията начисляват амортизации на амортизируемите дълготрайни/нетекучи активи в съответствие с приложимите счетоводни стандарти.

(2) (Отм. – ДВ, бр. 102 от 2005 г., в сила от 20.12.2005 г.)

(3) Амортизацията в бюджетните предприятия се начисляват по решение на Министерския съвет.

Чл. 16. Материалните запаси при тяхното потребление се оценяват в съответствие с приложимите счетоводни стандарти.

Чл. 17. (Изм. – ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) Разходите и приходите се класифицират и представят във финансовите отчети при условията и по реда на приложимите счетоводни стандарти.

Чл. 18. (Отм. – ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.)

Чл. 19. (Отм. – ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.)

Чл. 20. (Изм. – ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) Компонентите на собствения капитал се класифицират и представят във финансовите отчети при условията и по реда на приложимите счетоводни стандарти.

Глава четвърта

Инвентаризация

Чл. 21. (Отм. – ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.)

Чл. 22. (1) (Изм. – ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) Инвентаризация на активите и пасивите се извършва през всеки отчетен период с цел достоверното им представяне в годишния финансов отчет. Инвентаризацията се извършва по ред и начин, определени от органите на управление на предприятието.

(2) (Нова – ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) За бюджетните предприятия министърът на финансите може да определи и други срокове за извършване на инвентаризацията.

(3) (Предишна чл. 2 – ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) Инвентаризации се извършват и по искане на органите на съдебната власт и на други органи, когато това е предвидено в закон.

Глава пета

Финансови отчети

(Загл. изм. – ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.)

Раздел I

Приложими счетоводни стандарти, съдържание на финансовите отчети и на годишните доклади за дейността

(Загл. изм. – ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.)

Чл. 22а. (Нов – ДВ, бр. 96 от 2004 г., в сила от 1 януари 2005 г., изм. – ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) (1) Предприятията в Република България, с изключение на предприятията по чл. 22б, изготвят и представят годишните си финансови отчети на базата на Международните счетоводни стандарти.

(2) Предприятията по чл. 38, ал. 1, т. 2 и 3 задължително изготвят и представят годишните си финансови отчети на базата на Международните счетоводни стандарти.

(3) Предприятие, което през един отчетен период е изготвило и представило годишния си финансов отчет на базата на Международните счетоводни стандарти, не може да прилага Националните стандарти за финансови отчети за малки и средни предприятия.

Чл. 22б. (Нов – ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) (1) Годишните финансови отчети се изготвят и представят на базата на Националните стандарти за финансови отчети за малки и средни предприятия от предприятията, които най-малко за една от двете предходни години не надвишават показателите на два от следните критерии:

1. балансова стойност на активите към 31 декември – 8 млн. лв.;

2. нетни приходи от продажби за годината – 15 млн. лв.;
3. средна численост на персонала за годината – 250 души.

(2) Новообразуваните предприятия изготвят и представят годишните си финансови отчети на базата на Националните стандарти за финансови отчети за малки и средни предприятия за годината на възникването им и за следващата година.

(3) Националните стандарти за финансови отчети за малки и средни предприятия се приемат от Министерския съвет и са в съответствие с актовете на Европейския съюз и националните особености.

(4) Предприятията по ал. 1 и 2 могат по избор да изготвят и представят годишните си финансови отчети на базата на Международните счетоводни стандарти.

(5) Предприятията, прекратени с ликвидация или с обявяване в несъстоятелност, изготвят и представят годишните си финансови отчети на базата на национален счетоводен стандарт, приет от Министерския съвет.

(6) Стандартите по ал. 3 и 5 се обнародват в „Държавен вестник“.

Чл. 22в. (Нов – ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) Консолидираните и междинните финансови отчети се изготвят и представят на базата на счетоводните стандарти, въз основа на които се изготвя и представя годишният финансов отчет на предприятието, което изготвя консолидирания или междинния финансов отчет.

Чл. 23. (1) (Изм. – ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) Предприятията съставят:

1. годишен финансов отчет към 31 декември на отчетния период в хиляди левове;
2. консолидиран финансов отчет към 31 декември на отчетния период в хиляди левове – в случаите по чл. 37;
3. междинни финансови отчети, обхващащи период, по-кратък от една календарна година, когато се изискват от нормативен акт или по решение на органа на управление.

(2) Финансовият отчет трябва вярно и честно да представя имущественото и финансовото състояние на предприятието, отчетения финансов резултат, промените в паричните потоци и в собствения капитал.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 96 от 2004 г., в сила от 1 януари 2005 г., отм. – ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.)

(4) (Изм. – ДВ, бр. 96 от 2004 г., в сила от 1 януари 2005 г., отм. – ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.)

(5) (Изм. – ДВ, бр. 96 от 2004 г., в сила от 1 януари 2005 г.) Бюджетните предприятия изготвят и представят годишните си финансови отчети на базата на сметкоплана, счетоводните стандарти и методическите указания по чл. 5а.

Чл. 24. (Изм. – ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) Органите на управление на предприятието отговарят за съставянето, своевременното изготвяне, съдържанието и публикуването на финансовите отчети.

Чл. 25. (Изм. – ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) Информацията, представена във финансовия отчет, трябва да отговаря на следните изисквания:

1. разбираемост – да е полезна за потребителите при вземането на икономически решения;

2. уместност – да дава възможност на потребителите да оценяват минали, настоящи или бъдещи събития и да потвърждават или коригират свои предишни оценки при вземането на икономически решения;

3. надеждност – да не съдържа съществени грешки или пристрастност;

4. сравнимост – да дава възможност за сравняване на информацията на предприятието от различни години, както и с информация от други предприятия, за да се оценят ефективността, финансовото състояние и промените в него;

5. (отм. – ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.)

Чл. 26. (1) Съставните части на годишния финансов отчет са: счетоводен баланс, отчет за приходите и разходите, отчет за паричните потоци, отчет за собствения капитал и приложение.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) Съставните части на консолидирания финансов отчет са: консолидиран счетоводен баланс, консолидиран отчет за приходите и разходите, консолидиран отчет за паричните потоци, консолидиран отчет за собствения капитал и приложение.

(3) (Нова – ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) Формата, структурата и съдържанието на съставните части на финансовия отчет се определят съгласно приложимите счетоводни стандарти.

(4) (Нова – ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) Предприятията, прилагащи облекчена форма на финансова отчетност, които изготвят и представят годишния си финансов отчет на базата на Националните стандарти за финансови отчети за малки и средни предприятия, могат да изготвят съкратен годишен финансов отчет. Формата, структурата и съдържанието му се определят с Националните стандарти за финансови отчети за малки и средни предприятия.

(5) (Нова – ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) Възприетите от предприятието форма, структура и съдържание на съставните части на финансовия отчет се запазват непроменени през различните отчетни периоди, с изключение на случаите, посочени в приложимите счетоводни стандарти. В случаите, когато е извършена промяна в приложението към финансовия отчет, задължително се оповестява и мотивира извършената промяна.

(6) (Нова – ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) Формата, структурата и съдържанието на годишните и междинните финансови отчети на бюджетните предприятия се определят от министъра на финансите.

Чл. 27. (Отм. – ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.)

Чл. 28. (Отм. – ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.)

Чл. 29. (Отм. – ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.)

Чл. 30. (Отм. – ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.)

Чл. 31. (Отм. – ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.)

Чл. 32. (1) (Изм. – ДВ, бр. 96 от 2004 г., в сила от 1 януари 2005 г., отм. – ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.)

(2) За предприятията, които са контролирани от държавата или общините или са подпомагани от тях чрез субсидии, преференциални заеми, държавни гаранции и други форми на държавна помощ, министърът на финансите може да изисква от тях представянето на допълнителни отчети и информация в определени от него форма, съдържание, срокове и ред на изготвяне и представяне.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 96 от 2004 г., в сила от 1 януари 2005 г., изм. – ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) Годишните финансови отчети на едноличните търговци, които не подлежат на задължителен независим финансов одит и на които размерът на нетните приходи от продажби за текущата година не надхвърля 100 000 лв., могат да се състоят само от отчет за приходите и разходите.

(4) (Изм. – ДВ, бр. 96 от 2004 г., в сила от 1 януари 2005 г., изм. – ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) Едноличните търговци, които не подлежат на задължителен независим финансов одит и на които размерът на нетните приходи от продажби за предходния отчетен период не надхвърля 50 000 лв., могат да отчетат и представят дейността си посредством воденето на специфични регистри – книги, чрез които се определя вярно и честно финансовият резултат за отчетния период.

(5) (Нова – ДВ, бр. 96 от 2004 г., в сила от 1 януари 2005 г., отм. – ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.)

Чл. 33. (Изм. – ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) (1) Предприятията, чиито годишни финансови отчети подлежат на задължителен независим финансов одит, съставят и годишен доклад за дейността, който съдържа най-малко следната информация:

1. преглед, който представя вярно и честно развитието и резултатите от дейността на предприятието, както и неговото състояние, заедно с описание на основните рискове, пред които е изправено;

2. всички важни събития, които са настъпили след датата, към която е съставен годишният финансов отчет;

3. вероятното бъдещо развитие на предприятието;

4. действията в областта на научноизследователската и развойната

дейност;

5. информацията, изисквана по реда на чл. 187д и 247 от Търговския закон;

6. наличието на клонове на предприятието;

7. използваните от предприятието финансови инструменти, а когато е съществено за оценяване на активите, пасивите, финансовото състояние и финансовия резултат, се оповестяват:

а) целите и политиката на предприятието по управление на финансовия риск, включително политиката му на хеджиране на всеки основен тип хеджирана позиция, за която се прилага отчитане на хеджирането, и

б) експозицията на предприятието по отношение на ценовия, кредитния и ликвидния риск и риска на паричния поток.

(2) Прегледът по ал. 1, т. 1 представлява балансиран и изчерпателен анализ на развитието и резултатите от дейността на предприятието, както и на неговото състояние в съответствие с големината и сложността на дейността. Анализът включва финансови, а когато е подходящо – и нефинансови показатели, относими към съответната дейност, включително информация, свързана с околната среда и персонала, до необходимата степен за разбиране на развитието, резултатите от дейността или състоянието на предприятието. Когато е подходящо, прегледът включва препратки към и допълнителни обяснения относно суми, представени в годишния финансов отчет.

(3) Предприятията, които изготвят и представят консолидирани финансови отчети, съставят и годишен консолидиран доклад за дейността, който съдържа най-малко следната информация:

1. преглед, който представя вярно и честно развитието, резултатите от дейностите и състоянието на предприятията, включени при консолидирането като цяло (предприятията от групата), заедно с описание на основните рискове, пред които те са изправени;

2. всички важни събития, които са настъпили след датата, към която е съставен консолидираният финансов отчет;

3. вероятното бъдещо развитие на предприятията от групата като цяло;

4. действията в областта на научноизследователската и развойната дейност на предприятията от групата като цяло;

5. брой и номинална стойност на акциите или дяловете на предприятието майка, притежавани от него, от негово дъщерно предприятие или лице, което действа от свое име, но за сметка на тези предприятия;

6. използваните от предприятията от групата финансови инструменти, а когато е съществено за оценяване на активите, пасивите, финансовото състояние и финансовия резултат, се оповестяват:

а) целите и политиката на предприятията по управление на финансовия риск, включително политиката им на хеджиране на всеки основен тип хеджирана позиция, за която се прилага отчитане на хеджирането, и

б) експозицията на предприятията от групата по отношение на ценовия, кредитния и ликвидния риск и риска на паричния поток.

(4) Прегледът по ал. 3, т. 1 представлява балансиран и изчерпателен анализ на развитието и резултатите от дейностите на предприятията от групата, както и тяхното състояние като цяло в съответствие с големината и сложността на извършваните от тях дейности. Анализът включва финансови, а когато е подходящо – и нефинансови показатели, относими към съответната дейност, включително информация, свързана с околната среда и персонала, до необходимата степен за разбиране на развитието, резултатите от дейността или състоянието на предприятията. Когато е подходящо, прегледът включва препратки към и допълнителни обяснения относно суми, представени в консолидирания финансов отчет.

(5) Годишният доклад за дейността и годишният консолидиран доклад за дейността могат да се изготвят и представят като едно цяло. В този случай, когато е подходящо, трябва да се обърне внимание на въпросите, които са значими за предприятията от групата като цяло.

(6) Отчетните данни за активите, пасивите, приходите, разходите и операциите на всички бюджетни предприятия се консолидират в Министерството на финансите въз основа на представени оборотни ведомости и друга информация от бюджетните предприятия при условия, в срокове, периодичност и по ред, определени от министъра на финансите.

Раздел II

Съставители на финансови отчети

(Загл. изм. – ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.)

Чл. 34. (Изм. – ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) (1) Финансовите отчети (междинни, годишни и консолидирани) се съставят от съставители на финансови отчети.

(2) Съставител на финансови отчети може да бъде физическо лице или специализирано счетоводно предприятие, когато отговаря на изискванията на този закон.

(3) Финансовият отчет на предприятие се подписва от:

1. физическите лица, които управляват и представляват предприятието, и
2. физическото лице, което:
 - а) е съставило финансовия отчет – в случаите, когато финансовият отчет е съставен пряко от физическо лице, или

б) управлява и представлява предприятието, което е съставител на финансовия отчет – в случаите, когато финансовият отчет е съставен от специализирано счетоводно предприятие.

(4) Във финансовия отчет се посочват/поставят и:

1. името и фамилията на лицата по ал. 3;
2. печатът на предприятието;

3. печатът на специализираното счетоводно предприятие.

(5) В случаите, когато финансовият отчет се съставя пряко от физическо лице, то трябва да бъде в трудовоправно, служебно или облигационно правоотношение със съответното предприятие.

(6) Лицата по ал. 3, т. 2 трябва да отговарят на изискванията на чл. 35.

Чл. 35. (1) (Изм. – ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) Съставител на финансов отчет може да бъде лице, което отговаря на посочените изисквания за задължителна минимална степен на завършено образование и съответстващ към него професионален стаж, както следва:

1. (изм. – ДВ, бр. 33 от 2006 г.) с висше счетоводно-икономическо образование и стаж в областта на счетоводството, външния, вътрешния одит и финансовата инспекция, данъчните ревизии или като преподавател по счетоводство и контрол, съответно:

а) при магистърска степен – 2 г.;

б) при бакалавърска степен – 3 г.;

в) при степен „специалист“ – 4 г.;

2. (изм. – ДВ, бр. 33 от 2006 г.) с друго висше икономическо образование и 5 г. стаж в областта на счетоводството, външния, вътрешния одит и финансовата инспекция, данъчните ревизии или като преподавател по счетоводство и контрол;

3. със средно икономическо образование и 8 г. стаж като счетоводител.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) Съставител на финансов отчет може да бъде лице, което не е осъждано за престъпление от общ характер по глава пета и по раздел I на глава шеста от Особената част на Наказателния кодекс.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) Министърът на финансите може да определя и допълнителни изисквания към лицата, които съставят финансови отчети на бюджетните предприятия.

Чл. 36. (Изм. – ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) Съставителите на финансовите отчети отговарят за организацията на счетоводната дейност в предприятието.

Раздел III

Изисквания за съставяне на консолидиран финансов отчет, изготвяне, независим финансов одит и публичност на финансовите отчети

(Загл. изм. – ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.)

Чл. 37. (Изм. – ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) (1) Предприятията изготвят годишен финансов отчет до 31 март следващата година.

(2) Предприятие (предприятие майка) съставя консолидиран финансов отчет, когато:

1. контролира повече от половината от правата на глас на акционерите или съдружниците в друго предприятие (контролирано предприятие), включително по силата на договорно взаимоотношение, при условие че е акционер или съдружник в това предприятие;

2. притежава правото да назначава или освобождава повече от половината от членовете на управителния и/или надзорния орган на друго предприятие (контролирано предприятие), включително по силата на договорно взаимоотношение, при условие че е акционер или съдружник в това предприятие;

3. притежава правото да управлява финансовата и оперативната политика на друго предприятие по силата на договорно взаимоотношение;

4. е акционер или съдружник, притежаващ 20 на сто или повече от правата на глас в друго предприятие (контролирано предприятие) и единствено по силата на упражняване на тези права е назначило повече от половината от членовете на управителния и/или надзорния орган в контролираното предприятие, действащ през отчетния период, по време на предходния отчетен период и до датата на изготвяне на консолидирания финансов отчет; консолидиран финансов отчет по изречение първо не се съставя, когато друго предприятие има правата, посочени в т. 1–3, по отношение на контролираното предприятие.

(3) При определяне правата на предприятието майка за целите на ал. 2, т. 1, 2 и 4 правата на глас и правата на назначаване или освобождаване, притежавани от дъщерно предприятие на предприятието майка или от лице, действащо от свое име, но за сметка на предприятието майка или на дъщерно предприятие от групата, се прибавят към правата на предприятието майка.

(4) При определяне правата на предприятието майка за целите на ал. 2, т. 1, 2 и 4 не се вземат под внимание:

1. гласовете по акции, държани за сметка на лице, което не е нито предприятието майка, нито негово дъщерно дружество;

2. гласовете по акции, получени като обезпечение, когато предприятието, предоставило обезпечението, упражнява правата по тях.

(5) Общият брой на правата на глас в контролираното предприятие, притежавани от всички акционери или съдружници за целите на ал. 2, т. 1 и 4, се намалява с правата на глас, които са свързани с акции или дялове, притежавани от това контролирано предприятие и/или от негово дъщерно предприятие, и/или от лице, действащо от свое име, но за сметка на тези предприятия.

(6) Предприятието майка и всички негови дъщерни предприятия подлежат на консолидиране, независимо къде се намират седалищата на дъщерните предприятия.

(7) Консолидирани финансови отчети се изготвят само от търговски дружества, които са предприятия майки.

(8) За бюджетните предприятия редът, начинът и сроковете за изготвяне и представяне на финансовите отчети се определят от министъра на финансите.

Чл. 37а. (Нов – ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) Не се съставя консолидиран финансов отчет по реда на чл. 37, ал. 2 от предприятие майка, когато сумата от показателите на предприятията в групата, които подлежат на консолидиране, според годишните им финансови отчети, съставени към 31 декември на текущата година, не надвишават показателите на два от следните критерии:

1. балансова стойност на активите към 31 декември – 3 млн. лв.;
2. нетни приходи от продажби за годината – 6 млн. лв.;
3. средна численост на персонала за годината – 80 души.

Чл. 37б. (Нов – ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) (1) Не се съставя консолидиран финансов отчет по реда на чл. 37, ал. 2 от предприятие майка, когато то е и дъщерно предприятие на местно предприятие майка или предприятие майка от друга държава – членка на Европейската общност, в един от следните случаи:

1. местното предприятие майка или предприятието майка от друга държава членка притежава всички дялове или акции на местното (дъщерно) предприятие майка; при определяне на дяловете или акциите на местното (дъщерно) предприятие майка не се вземат под внимание дяловете или акциите, които се притежават от членовете на управителния и/или надзорния орган по силата на закон или на учредителния договор или устав, или

2. местното предприятие майка или предприятието майка от друга държава членка притежава 90 на сто или повече от дяловете или акциите на местното (дъщерно) предприятие майка, като другите съдружници или акционери в него са дали писмено съгласие да не изготвя консолидиран финансов отчет.

(2) Алинея 1 се прилага, когато са изпълнени едновременно следните условия:

1. местното (дъщерно) предприятие майка и всички негови дъщерни предприятия са включени в консолидиран финансов отчет на местното предприятие майка или предприятие майка от друга държава членка;

2. консолидираният финансов отчет и годишният консолидиран доклад за дейността се съставят от местното предприятие майка и подлежат на независим финансов одит при условията и по реда на чл. 38 или от предприятието майка от другата държава членка и подлежат на независим финансов одит съгласно законодателството на същата държава членка;

3. консолидираният финансов отчет, годишният консолидиран доклад за дейността и одиторският доклад на местното предприятие майка се публикуват при условията и по реда на чл. 40 или на предприятието майка от другата държава членка се публикуват на български език от местното предприятие майка при условията и по реда на чл. 40;

4. в приложението на годишния финансов отчет на местното (дъщерно) предприятие майка е оповестено името и седалището на местното предприятие майка или предприятието майка от другата държава членка, което съставя консолидирания финансов отчет по т. 1, и че е освободено от задължението да съставя консолидиран финансов отчет и годишен консолидиран доклад за дейността.

Чл. 37в. (Нов – ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) Не се съставя консолидиран финансов отчет по реда на чл. 37, ал. 2, от предприятие майка, когато то е дъщерно предприятие на местно предприятие майка или на предприятие майка от друга държава – членка на Европейската общност, и са налице едновременно следните условия:

1. изпълнени са изискванията на чл. 37б, ал. 2;

2. съдружниците или акционерите на местното (дъщерно) предприятие майка, които притежават не по-малко от 10 на сто от дяловете или акциите, когато предприятието е дружество с ограничена отговорност, акционерно дружество или командитно дружество с акции или не по-малко от 20 на сто от дяловете, когато предприятието е събирателно или командитно дружество, не са поискали съставянето на консолидиран финансов отчет до 30 юни на съответния отчетен период.

Чл. 37г. (Нов – ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) Не се съставя консолидиран финансов отчет по реда на чл. 37, ал. 2, когато предприятието майка е и дъщерно предприятие на предприятие майка от държава, която не е членка на Европейската общност (трета страна), и са изпълнени едновременно следните условия:

1. местното предприятие майка и всички негови дъщерни предприятия са включени в консолидиран финансов отчет на предприятие майка от трета страна;

2. консолидираният финансов отчет и когато е подходящо, годишният консолидиран доклад за дейността са съставени в съответствие с този закон и приложимите счетоводни стандарти или по еквивалентен на тях подход;

3. консолидираният финансов отчет на предприятието майка от третата страна подлежи на независим финансов одит съгласно законодателството на тази държава;

4. изпълнени са изискванията на чл. 37б, ал. 2, т. 3 и 4 и чл. 37в, т. 2 по отношение на предприятието майка от третата страна.

Чл. 37д. (Нов – ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) Разпоредбите на чл. 37а – 37г не се прилагат за предприятията по чл. 38, ал. 1, т. 1 – 4, които задължително изготвят и представят консолидирани финансови отчети, когато са налице условията на чл. 37, ал. 2.

Чл. 38. (Изм. – ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) (1) На независим финансов одит от регистрирани одитори, освен когато в закон е предвидено друго, подлежат годишните финансови отчети на:

1. акционерни дружества и командитни дружества с акции;
2. предприятия, които са емитенти по смисъла на Закона за публичното предлагане на ценни книжа;
3. (изм. – ДВ, бр. 108 от 2006 г., в сила от 29 декември 2006 г.) кредитни институции, застрахователни и инвестиционни предприятия, дружества за допълнително социално осигуряване и управляваните от тях фондове;
4. предприятия, за които това изискване е установено със закон;
5. всички предприятия, непосочени в т. 1–4, с изключение на предприятия, прилагащи облекчена форма на финансова отчетност и бюджетните предприятия.

(2) На независим финансов одит от регистрирани одитори подлежат годишните финансови отчети на юридическите лица с нестопанска цел, определени за осъществяване на общественополезна дейност и вписани в Централния регистър при Министерството на правосъдието, когато за текущата година превишават един от следните критерии:

1. балансова стойност на активите към 31 декември – 1 млн. лв.;
2. размер на приходите от стопанска и нестопанска дейност за текущата година – 2 млн. лв.;
3. обща сума на получените през текущата година финансираня и неусвоени към 31 декември на текущата година финансираня, получени през предходни отчетни периоди – 1 млн. лв.

(3) Консолидираните финансови отчети и индивидуалните финансови отчети, включени в консолидацията, подлежат на независим финансов одит.

(4) Регистрираните одитори, които извършват независим финансов одит на финансови отчети, в одиторския доклад задължително изразяват и мнение относно съответствието между годишния доклад за дейността и годишния финансов отчет за същия отчетен период и/или относно съответствието между годишния консолидиран доклад за дейността и консолидирания финансов отчет за същия отчетен период.

Чл. 39. (Отм. – ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.)

Чл. 40. (Изм. – ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) (1) В срок до 30 юни следващата година предприятията публикуват годишния си финансов отчет и консолидирания си финансов отчет, годишния доклад за дейността и годишния си консолидиран доклад за дейността, приети от общото събрание на съдружниците/акционерите или от съответния орган, както следва:

1. търговците по смисъла на Търговския закон – чрез заявяване и представяне за обявяването им в Търговския регистър;
2. юридическите лица с нестопанска цел, определени за осъществяване на общественополезна дейност – чрез заявяване за вписване и предоставянето им в Централния регистър при Министерството на правосъдието при условията и по реда на Закона за юридическите лица с нестопанска цел;

3. останалите предприятия – чрез икономическо издание или чрез интернет.

(2) По реда на ал. 1 предприятията по чл. 38 публикуват:

1. финансовите си отчети – във вида, в който са заверени от регистриран одитор;

2. годишните си доклади за дейността – във вида, на базата на който регистрираният одитор е изразил одиторското си мнение;

3. одиторския доклад по отношение на отчетите и докладите по т. 1 и 2.

(3) По реда на ал. 1 заедно с годишния финансов отчет акционерните дружества, командитните дружества с акции и дружествата с ограничена отговорност публикуват и информация за предложението на органа на управление за разпределение на печалбата или за покриване на загуба за предходната година и решението на общото събрание на акционерите/съдружниците за начина на разпределяне на печалбата или за покриване на загуба за предходната година.

(4) Годишният финансов отчет на предприятие, което изготвя консолидиран финансов отчет, се публикува едновременно с консолидирания финансов отчет на групата, заедно с годишните доклади за дейността към тях.

(5) Когато отчетите и докладите на предприятията по ал. 1, т. 3 се публикуват в интернет, до тях трябва да бъде осигурен свободен неплатен достъп за период не по-кратък от три години след датата на публикуването им.

(6) Предприятията по ал. 1, т. 3 при поискване предоставят информация за мястото, където са публикувани техните отчети и доклади.

(7) Извън случаите по ал. 1 и 2, когато предприятие публикува съкратен финансов отчет, задължително се оповестява, че отчетът е съкратен, като се посочва и мястото, където е публикуван финансовият отчет по реда на ал. 1. Когато финансовият отчет все още не е публикуван по реда на ал. 1, този факт също се оповестява. Когато е публикуван съкратен финансов отчет, одиторският доклад не може да придружава тази публикация, но задължително се оповестява изразеното одиторско мнение – неквалифицирано, квалифицирано или отрицателно, или отказът от изразяване на одиторско мнение, както и включените в одиторския доклад въпроси, на които е обърнато внимание, без да е квалифицирано одиторското мнение.

(8) Алинеи 1–7 не се прилагат за бюджетните предприятия, както и когато в закон е предвидено друго.

Чл. 41. Формата, съдържанието и периодичността на финансовите отчети за нуждите на управлението на предприятието се определят от неговия изпълнителен орган.

Глава шеста

Съхраняване на счетоводната информация

Чл. 42. (1) Счетоводната информация се съхранява в предприятието по реда, предвиден в Закона за Държавния архивен фонд, в следните срокове:

1. ведомости за заплати – 50 г.;
2. счетоводни регистри и финансови отчети – 10 г.;
3. документи за данъчен контрол – до 5 г. след изтичане на давностния срок за погасяване на публичното задължение, което удостоверяват тези документи;
4. документи за финансов одит – до извършване на следващ вътрешен одит и одит на Сметната палата;
5. всички останали носители – 3 г.

(2) Счетоводната информация може да се съхранява на хартиен или на технически носител и в архиви, организирани от предприятието с такъв предмет на дейност, при спазване на изискванията по ал. 1.

(3) (Доп. – ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) След записване (пренасяне) на счетоводната информация от хартиен върху магнитен, оптичен или друг технически носител, осигуряващ надеждното ѝ възпроизвеждане, хартиеният носител може да се унищожи. Пренесената на технически носител счетоводна информация трябва да може да бъде възпроизведена в обем и съдържание, идентични с информацията, съдържаща се на хартиения носител.

(4) (Нова – ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) Когато предприятие се прекратява чрез преобразуване, носителите (хартиени и/или технически) на счетоводна информация се предават на приемащото и/или новоучреденото предприятие/предприятия.

Чл. 43. След изтичането на срока за съхранението им носителите (хартиени или технически) на счетоводна информация, които не подлежат на предаване в Държавния архивен фонд, могат да се унищожават.

Чл. 44. (Изм. – ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) Движението на счетоводните документи от момента на тяхното създаване или получаване в предприятието до момента на унищожаването или предаването им съгласно нормативен акт се осъществява по ред, определен от органа на управление на предприятието.

Чл. 45. (1) (Изм. – ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) При прекратяване на трудовоправното, служебното или облигационното отношение със съставител на финансови отчети счетоводната документация се предава на неговия приемник.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) Приемането и предаването по ал. 1 се извършва в присъствието на комисия по ред и начин, определени от органите на управление на предприятието.

(3) При прекратяване на правните отношения с ръководителя на предприятието същият е длъжен да предаде на своя приемник цялата намираща се при него счетоводна и друга служебна документация на предприятието.

Глава седма

Административнонаказателни разпоредби

Чл. 46. (1) Който не изпълни задължение, произтичащо от този закон, се наказва с глоба в размер от 100 до 300 лв., а на юридическо лице и едноличен търговец се налага имуществена санкция в размер от 300 до 500 лв.

(2) Когато нарушението е извършено повторно, се налага глоба или имуществена санкция в двоен размер.

Чл. 47. (1) (Изм. – ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) Който наруши изискванията на чл. 22 за извършване на инвентаризация в предвидените от закона срокове, се наказва с глоба в размер от 200 до 500 лв., а на юридическо лице и едноличен търговец се налага имуществена санкция в размер от 500 до 1500 лв. Когато нарушението е извършено повторно, санкцията е в двоен размер.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) Който наруши изискванията на чл. 23, ал. 1 за съставяне на финансов отчет, се наказва с глоба в размер от 500 до 1000 лв., а на юридическо лице и едноличен търговец се налага имуществена санкция в размер от 2000 до 3000 лв.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) Който наруши изискванията на чл. 40 за публикуване на финансов отчет, се наказва с глоба в размер от 1500 до 2000 лв., а на юридическо лице и едноличен търговец се налага имуществена санкция в размер от 2000 до 3000 лв. Когато нарушението е извършено повторно, санкцията е в двоен размер.

(4) Който наруши изискванията за съхраняване на счетоводна информация по глава шеста от този закон, се наказва с глоба в размер от 1000 до 2500 лв., а на юридическо лице и едноличен търговец се налага имуществена санкция в размер от 2000 до 5000 лв. Когато нарушението е извършено повторно, санкцията е в двоен размер.

(5) (Изм. – ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) Лице, което състави финансов отчет, без да отговаря на изискванията за съставител на финансови отчети, се наказва с глоба или с имуществена санкция в размер от 1500 до 3000 лв. Когато нарушението е извършено повторно, имуществената санкция е в двоен размер.

(6) (Изм. – ДВ, бр. 91 от 2002 г.) На предприятие, което възложи извършването на независим одит на лице, упражняващо дейност като регистриран одитор, без да е регистрирано по реда на Закона за независимия финансов одит, се налага имуществена санкция в размер от 2000 до 10 000 лв. Когато нарушението е извършено повторно, санкцията е в размер от 15 000 до 30 000 лв.

Чл. 48. (1) (Изм. – ДВ, бр. 105 от 2005 г., в сила от 1 януари 2006 г., изм. – ДВ, бр. 33 от 2006 г.) Актовете за установяване на административни нарушения се съставят от органите на Националната агенция за приходите или на Агенцията за държавна финансова инспекция.

(2) Наказателните постановления се издават от министъра на финансите или от упълномощени от него длъжностни лица.

(3) Съставянето на актовете, издаването, обжалването и изпълнението на наказателните постановления се извършва по реда на Закона за административните нарушения и наказания.

Допълнителни разпоредби

§ 1. По смисъла на този закон:

1. „Бюджетни предприятия“ са държавните и общинските органи, техните структурни единици и всички икономически обособени лица, прилагащи бюджети, бюджетни сметки, извънбюджетни сметки и фондове по смисъла на Закона за устройството на държавния бюджет и Закона за общинските бюджети, както и държавните фондове и институции по задължителното обществено, здравно и друго осигуряване, държавните висши училища, Българската академия на науките, Българската национална телевизия, Българското национално радио и други лица и структурни единици, чиито сметки и операции се включват от Министерството на финансите в консолидираната фискална програма.

2. „Отчетен период“ е календарната година (1 януари – 31 декември).

3. „Справедлива цена“ е сумата, за която един актив може да бъде заменен или един пасив може да бъде погасен при пряка сделка между информирани и желаещи осъществяване на сделката купувач и продавач. Тя е продажна цена, борсова цена или пазарна цена.

4. „Себестойност“ е оценката на произведените (създадените) в предприятието активи, в която не се включват административните разходи, разходите за продажби, финансовите и извънредните разходи.

5. (изм. – ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) „Независим финансов одит на финансов отчет“ е одитът, определен в Закона за независимия финансов одит.

6. (изм. – ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) „Международни счетоводни стандарти“ са международните счетоводни стандарти, приети от Европейската комисия съгласно Регламент (ЕО) № 1606/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 19 юли 2002 г. за прилагането на международните счетоводни стандарти. Международните счетоводни стандарти включват: Международните счетоводни стандарти (International Accounting Standards (IAS), Международните стандарти за финансови отчети (International Financial Reporting Standards (IFRS) и тълкуванията за тяхното прилагане (SIC – IFRIC interpretations). Международните счетоводни стандарти

включват и последващите изменения и допълнения на тези стандарти и тълкуванията за тяхното прилагане, бъдещите стандарти и тълкуванията за тяхното прилагане, изготвени или одобрени от Съвета по международни счетоводни стандарти (International Accounting Standards Board (IASB)).

7. (изм. – ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) „Специализирано счетоводно предприятие“ е всяко лице, регистрирано по Търговския закон или по законодателството на друга държава – членка на Европейския съюз, или държава – страна по споразумението за Европейското икономическо пространство, в чийто предмет на дейност е включено организиране на счетоводно отчитане и съставяне на финансови отчети по реда на този закон.

8. „Цена на придобиване“ е покупната цена плюс всички разходи по привеждане на актива във вид, готов за използване.

9. „Повторно“ е нарушението, извършено в едногодишен срок от влизане в сила на наказателното постановление, с което нарушителят е наказан за същото по вид нарушение.

10. „Инвентаризация“ е процесът на подготовка и фактическа проверка чрез различни методи на натуралните и стойностните параметри на активите и пасивите на предприятието към точно определена дата, съпоставяне на получените резултати със счетоводните данни и установяване на евентуални разлики.

11. (изм. – ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) „Нетни приходи от продажби“ са сумите от продажба на продукция, стоки и услуги, генерирани от обичайната дейност на предприятието, намалени с търговските отстъпки, отбивите, рабатите и данъка върху добавената стойност.

12. (изм. – ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) „Обичайна дейност“ е съвкупност от стопански операции, извършвани регулярно от предприятието в рамките на осъществяваната от него дейност, които по своята същност не са инвестиционна или финансова дейност по смисъла на приложимите счетоводни стандарти.

13. (изм. – ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) „Място на стопанска дейност“ е мястото на стопанска дейност по смисъла на § 1, т. 5 от допълнителните разпоредби на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

14. (изм. – ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) „Консолидиран финансов отчет“ е финансов отчет, който представя имущественото и финансовото състояние, отчетения финансов резултат, промените в паричните потоци и в собствения капитал на предприятията, включени в консолидирането, все едно че те са едно предприятие.

15. (нова – ДВ, бр. 96 от 2004 г., в сила от 1 януари 2005 г., изм. – ДВ, бр. 102 от 2005 г., в сила от 20.12.2005 г., изм. – ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) „Предприятия, прилагащи облекчена форма на финансова отчетност“ са предприятията, които в текущата или в предходната година

не надвишават показателите на два от следните критерии:

1. балансова стойност на активите към 31 декември – 1,5 млн. лв.;
2. нетни приходи от продажби за годината – 2,5 млн. лв.;
3. средна численост на персонала за годината – 50 души.

При определяне статута на едно новообразувано предприятие, като прилагащо облекчена форма на финансова отчетност, се вземат стойностите на тези критерии само за годината на възникване.

Преходни и заключителни разпоредби

§ 2. Този закон отменя Закона за счетоводството (обн., ДВ., бр. 4 от 1991 г.; изм. и доп., бр. 26 от 1992 г., бр. 55 от 1993 г., бр. 21, 33 и 59 от 1996 г., бр. 52 от 1997 г., бр. 21 от 1998 г., бр. 57, 81, 83 и 113 от 1999 г., бр. 1 и 92 от 2000 г.).

§ 3. (В сила от 1 януари 2001 г.) В чл. 39 от Закона за юридическите лица с нестопанска цел (обн., ДВ, бр. 81 от 2000 г.; изм., бр. 41 от 2001 г.) ал. 3 се изменя така:

„(3) Юридическите лица с нестопанска цел, определени за осъществяване на общественополезна дейност, вписани в централния регистър при Министерството на правосъдието, подлежат на независим одит при условията на Закона за счетоводството, ако превишават минимум едно от следните условия:

а) сума на актива на баланса от предходната година – 500 хил. лв.;

б) сумата на приходите от дейността и нетния размер на приходите от продажби, както и финансовите приходи за предходната година – 1 млн. лв.“

§ 4. (В сила от 1 януари 2001 г.) В Закона за кооперациите (обн., ДВ, бр. 113 от 1999 г.; изм., бр. 92 от 2000 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 15, ал. 3 т. 3 се изменя така:

„3. определя регистриран одитор, когато кооперацията превишава минимум два от следните критерии за предходната година:

а) сума на актива на баланса – 500 хил. лв.;

б) сума на нетния размер на приходите от дейността – 1 млн. лв.;

в) средна численост на персонала – 30 души;“.

2. Член 62 се отменя.

§ 5. (Отм. – ДВ, бр. 96 от 2004 г., нов – ДВ, бр. 102 от 2005 г., в сила от 20.12.2005 г.) При определяне статута на едно предприятие като малко и средно за 2005 г. се вземат стойностите на критериите по § 1, т. 15, букви „а“ и „б“ от допълнителната разпоредба само за 2004 г.

§ 6. За лечебните заведения – търговски дружества с над 50 на сто държавно и/или общинско участие, разпоредбите на чл. 38 от този закон се прилагат от 1 януари 2006 г.

§ 7. (Изм. – ДВ, бр. 96 от 2004 г., в сила от 29.10.2004 г.) В срок до 31 декември 2004 г. Министерският съвет приема стандартите по чл. 22а, ал. 5.

§ 8. (Нов – ДВ, бр. 108 от 2006 г., в сила от 29 декември 2006 г.) (1) Кредитните и финансовите институции и застрахователните предприятия изготвят и представят финансовите си отчети по реда на чл. 22а, 22б, 22в и наредби на министъра на финансите.

(2) С наредбите по ал. 1 се въвеждат изискванията на Директива 86/635/ЕИО на Съвета относно годишните финансови отчети и консолидираните финансови отчети на банки и други финансови институции и Директива 91/674/ЕИО на Съвета относно годишните финансови отчети и консолидираните финансови отчети на застрахователните предприятия.

(3) В срок до 31 януари 2007 г. министърът на финансите издава наредбите по ал. 1.

§ 9. Висящите административнонаказателни производства се довършват по досегашния ред.

§ 10. Изпълнението на закона се възлага на Министерския съвет.

§ 11. Законът влиза в сила от 1 януари 2002 г., с изключение на § 3 и 4, които влизат в сила от 1 януари 2001 г.

ЗАКОН

за изменение и допълнение на закона за счетоводството

(Обн. – ДВ, бр. 96 от 2004 г., изм. – ДВ, бр. 105 от 2006 г.,
в сила от 1 януари 2007 г.)

.....

Преходни и заключителни разпоредби

§ 16. (Отм. – ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.)

§ 17. На независим финансов одит за 2004 г. подлежат годишните финансови отчети на предприятията, при които за 2003 г. се превишават минимум два от критериите по чл. 38, ал. 1, приети с § 10 от този закон.

.....

§ 19. Законът влиза в сила от 1 януари 2005 г., с изключение на § 10 и § 14, които влизат в сила от деня на обнародването му в „Държавен вестник“.

ЗАКОН

за изменение и допълнение на Закона за корпоративното подоходно облагане

Преходни и заключителни разпоредби

(Обн. – ДВ, бр. 102 от 2005 г., в сила от 20 декември 2005 г.)

.....

§ 33. В Закона за счетоводството (обн., ДВ, бр. 98 от 2001 г.; изм., бр. 91 от 2002 г. и бр. 96 от 2004 г.) се правят следните изменения и допълнения:

.....

§ 36. Законът влиза в сила от 1 януари 2006 г., с изключение на § 30, т. 13 и § 33, които влизат в сила от деня на обнародването му в „Държавен вестник“.

Данъчно-осигурителен процесуален кодекс

Преходни и заключителни разпоредби

(Обн. – ДВ, бр. 105 от 2005 г., в сила от 1 януари 2006 г.)

.....

§ 88. Кодексът влиза в сила от 1 януари 2006 г., с изключение на чл. 179, ал. 3, чл. 183, ал. 9, § 10, т. 1, буква „д“ и т. 4, буква „в“, § 11, т. 1, буква „б“ и § 14, т. 12 от преходните и заключителните разпоредби, които влизат в сила от деня на обнародването на кодекса в „Държавен вестник“.

ЗАКОН

за данък върху добавената стойност

(Обн. – ДВ, бр. 63 от 2006 г., в сила от 4 август 2006 г.)

Преходни и заключителни разпоредби

.....

§ 26. Този закон влиза в сила от деня на влизане в сила на Договора за присъединяване на Република България към Европейския съюз, с изключение на § 3, § 16, т. 1 и 3, § 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23 и 24, които влизат в сила от деня на обнародване на закона в „Държавен вестник“.

ЗАКОН**за изменение и допълнение на Закона за счетоводството**

(Обн. – ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.)

Преходни и заключителни разпоредби

.....
§ 47. Параграф 23, т. 2, относно ал. 4 на чл. 26, и § 40, относно чл. 40, не се прилагат за финансовите отчети за 2006 г.
.....

§ 61. Този закон влиза в сила от 1 януари 2007 г., с изключение на § 48, който влиза в сила от 1 юли 2007 г.

ЗАКОН**за изменение и допълнение на Закона за държавния
бюджет на Република България за 2007 г.**

(Обн. – ДВ, бр. 108 от 2006 г., в сила от 29 декември 2006 г.)

Преходни и заключителни разпоредби

.....
§ 106. Законът влиза в сила от 1 януари 2007 г., с изключение на § 103 и 104, които влизат в сила от деня на обнародването му в „Държавен вестник“.